

bistand til Portugal til at fremkomme med de sædvanlige angreb på Portugal, vesten i almindelighed og NATO i særdeleshed.

Den 15. december forelagde en række afroasiatiske lande et *resolutionsforslag*, hvorefter Generalforsamlingen, i forvisning om at Portugals kolonipolitik udgør en trussel mod international fred og sikkerhed, bl. a. *bekræfter* kolonibefolkningernes ret til frihed og uafhængighed, *godkender* koloniudvalgets beretning og dens konklusioner og anbefalinger, *opfordrer* alle stater til at yde moralsk og materiel støtte til territoriernes befolkninger, *anmoder* alle stater om at hindre deres statsborgere i sådan økonomisk virksomhed, der vil udgøre en hindring for befolkningernes opnåelse af frihed og uafhængighed, og *opfordrer* medlemsstaterne til at afbryde diplomatiske og konsulære forbindelser med Portugal, lukke havne og lufthavne for portugisiske skibe og fly samt boykotte al handel med Portugal. Resolutionsforslaget *henstiller* endvidere, at al militær bistand til Portugal øjeblikkeligt standses, og at FN's særorganisationer ophører med at yde bistand til Portugal, så længe landet ikke opfylder kolonideklarationens krav. Endelig *anmodes* Sikkerhedsrådet om at overveje at iværksætte passende forholdsregler mod Portugal med henblik på at gennemføre rådets resolutioner i sagen.

I forbindelse med resolutionen udtalte *New Zealand* bl. a., at det ikke var bevist, at de udenlandske økonomiske interesser var en hindring for områdernes selvstændighed; derimod var Portugals politik til hinder for uafhængigheden. Det udtaltes videre, at Generalforsamlingen burde søge at formå Portugal til at ændre sin politik. *Guinea* erklærede, at resolutionsudkastet var det minimum, de progressive kræfter forventede af FN; der kunne ikke handles om udkastets ordlyd, som var i overensstemmelse med pagten og med de følelser af fordømmelse, der herskede mod Portugal. *Sierra Leone* opfordrede NATO-magterne til at forhindre, at den bistand, de ydede Portugal, blev benyttet til andre formål end alliancens. *Portugal* fandt, at de fleste delegationer udtalte sig uden kendskab til forholdene. Portugal gjorde ikke undskyldninger for ikke at opfylde pagtstridige FN-resolutioner; men Portugal nægtede kategorisk, at landet ikke opfyldte sine forpligtelser efter pagten.

Med henvisning til resolutionsforslaget udtaltes det, at Sikkerhedsrådet få uger forinden havde afvist at iværksætte de kapitel VII-sanktioner, som forslaget nu krævede; udvalget var ikke kompetent til at anbefale sanktioner som de omhandlede.

USA udtalte, at koloniudvalgets beretning om den økonomiske aktivitet i områderne, hvorpå væsentlige paragraffer i resolutionsforslaget byggede, var udtryk for en bestemt økonomisk og politisk opfattelse; den havde kun vist mindre respekt for kendsgerningerne. *USA* tilbageviste endvidere beskyldningerne om, at NATO-våben blev benyttet af Portugal i dets oversøiske territorier. *USA* håbede, at forhandlinger mellem alle interesserede parter kunne bringes i stand.

Danmark, Norge og Sverige udtalte alle, at de ikke kunne støtte resolutionen, idet den ved at anbefale så vidtrækkende foranstaltninger mod Portugal klart overskred Generalforsamlingens kompetence.

Resolutionen vedtoges i 4. udvalg den 18. december med stemmetallene 58 for, 21 imod (Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Colombia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Nederlandene, Italien, Mexico, New Zealand, Panama, Peru, Portugal, Sydafrika, Spanien, Storbritannien USA og Venezuela), medens 17 afstod (de nordiske lande, Bolivia, Chile, Formosa-Kina, Dominikanske Republik, Frankrig, Grækenland, Irland, Jamaica, Japan, Philippinerne, Thailand, Tyrkiet og Østrig). En portugisisk anmodning om delafstemning om de vigtigste paragraffer blev afslået af sponsorerne og nedstemt under en procedureafstemning.

Resolutionen (res. 2107) vedtoges i plenarforsamlingen den 21. december 1965 med stemmetallene 66—26 (de samme som i 4. udvalg plus Bolivia, Honduras, Luxembourg, Uruguay og Østrig)—15 (samme som i 4. udvalg med undtagelse af Bolivia, Østrig og Jamaica; endvidere afstod Laos).

Fra latinamerikansk og italiensk side rettedes en kraftig kritik mod, at flertallet i 4. udvalg havde forhindret afholdelse af delafstemninger. Italien tilføjede, at det var beklageligt, at visse lande som i tilfældet med den foreliggende resolution kunne støtte ligefremme overskridelser af Generalforsamlingens beføjelser, samtidig med at de med hensyn til fredsbevarende operationer